

[Doat XXIII, f° 64 v°] Déposition de Bertrand de Alamans, de St Germer, au diocese de Tholose, contenant quil a veu Guilabert de Castris prescher au chasteau de St Paul de Cadaiovis, ou plusieurs heretiques assistoient que de deux heretiques qu'on conduisoit a Tholoze prisonnier ayant este enlevez par d'autres heretiques, ledit deposant fut deputé par plusieurs chevaliers et autres pour traiter avec Aribert et Ponce Guillaume Baillis de Caramain, qui vouloient destruire ledit chasteau de Caramain a cause dudit enlevement, a chacun desquels il [f° 65 r°] promit cent sols Tholosa pour le payement de laquelle somme il fut obligé de faire la queste parmy lesdits heretiques.

15 kalendas Ianuarii 1243.

Anno Domini M° CC° XL° III°, XV° kalendas ianuari, Bertrandus de Alamans de Sancto Gennerio, de Caramanhes, diocesis Tholosa, requisitus ut supra, testis iuratus, dixit se uidisse in castro Sancti Pauli de Cadaiovis Guilabertum de Castris et Bernardum de Mota et Guillelmum Salomonem et alios multos hereticos stantes ibi, in domo que uocatur de Lasfosas, et tunc ipse testis uidit in domo predicta ipsos hereticos predicantes, et interfuerunt illi sermoni ipse testis, et Petrus Vidella de Sancto Paulo, et Petrus Arnaldi [f° 65 v°] de Sancto Paulo, et Guillelmus Castris, et Guillelmus de Villeta et alii quam plures de ipso castro de quorum nominibus non recordatur, ita quod tota domus erat plena, et ibi omnes, et ipse testis ut credit adorauerunt ipsos hereticos dicentes quisque per se « Benedicite » ter flexis genibus ante ipsos, et addentes post ultimun « Benedicite » : « Domini orate Deum pro isto peccatore quod faciat me bonum Christianum et perducatur ad bonum finem », et hereticis respondebant in quolibet « Benedicite » : « Deus uos benedicat » et addebant post ultimun « Benedicite » : « Deus sit rogatus et faciat uos bonum christianorum et perducatur ad bonum finem ». De tempore quod sunt sex decim annii.

Item dicit quod ipse testis ad preces Guillemi Salomonis et aliorum hereticorum conduxit seruites qui ducebant eos usque ad planum dalbiat iuxta Tholosam, et hoc facto ipse testis et Arnaudus [f° 66 r°] de Sancto Martino de Sancto Paulo, et nepos eius cuius nomen ignorat et alii usque ad nouem iuuenes duxerunt eundem Guillelmum Salomonem et alios undecim hereticos usque Escaupont et inde usque ad planum dalbat et cum fuissent ibi persoluit Guillelmus Salomon seruitibus Aribert VI denarios Tholosanos, et Arnaudo de Sancto Martino V solidos malgorienses et uolerunt dare eidem testi quandam summan peccunie, sed ipse testis noluit eam recipere, et tunc ipse testis inductus et instructus ab hereticis adorauit ipsos hereticos ut predictum est, sed alii non adorauerunt eos ipso teste uidente, et post modum ipse testis et alii redierunt retro, et heretici abuerunt uiam suam uersus Tholosam. De tempore quod sunt sexdecim anni.

Item dixit quod cum ipse testis quereret esperviers in quodam nemore inuenit ibi Bernardum Bonafos et duos socios [f° 66 v°] eius hereticos, et ibi stetit cum dictis hereticis per aliquod interuallum et postmodum uenerunt ibi ad eosdem hereticos Iohannes Bastor de Bastida, Arnaudus de Falgar et Petrus Barba et Raimundus Recori iuuenis et Dias maraistra eius de ipsa bastida, et tunc heretici predicauerunt et superuenerunt in sermone Poncius de Alaman, frater ipsius testis, et Poncius Gilabert de Lantar et ambo inceperunt ridere et statim dicesserunt inde, et post sermonem ipse testis abiit inde et tenuit uiam suam.

Interrogatus, dixit quod non adorauit eos ipse testis nec alii ipso teste uidente. De tempore quod sunt nouem uel decem anni.

Item dicit quod cum ipse testis uenaretur in quodam nemore inuenit ibi Algaïam, uxorem Franciscus de Lobenx et alias hereticas in una cabana, et erant ibi cum eis Guillelmus de Bergonio de Caramanh, et alii tres uel [f° 67 r°] quatuor quos ipse testis non cognouit, et postquam ipse testis stetit paululum dicessit inde et abiit uiam suam. Interrogatus, dixit quod non adorauit eos ipse testis, nec alii ipso teste uidente, de tempore quod sunt quinque uel sex anni.

Item dicit quod Bernardus Faber de Caragodas rogauit ipsum testem et Austorguam uxorem Petri de Resenguas quod rogarent filiam ipsius B. Fabri que erat facta heretica quod rediret ad eundem B. Fabrum patrem suum, et tunc ipse testis et dicta Austorgua promiserunt se facturos dum modo possere eam uidere, et tunc Bernardus Faber assignauit eidem testi, et dicte Austorgua locum certum ubi posent uidere ipsam hereticam, et hoc facto ipse testis, et Austorgua, et Petrus Ferriole de Sancto Germerum uenerunt iuxta Sanctum Gernesio et cum fuissent ibi idem B. Faber adduxit ibi Algaïam et Guillelman [f° 67 v°] filiam Bernardi Faber, hereticas ; et ibi ipse testis et dicta Austorgua rogauerunt ipsam Guillelman hereticam quod modis omnibus desereret dictam sectam et rediret ad domum patris sui, et ipsa heretica nolluit eos audire, et hoc audito ipse testis et dicta

Austorgua, et Petrus Ferriolis redierunt retro, et Bernardus Faber cum dictis hereticis tenuerunt uiam suam.

Interrogatus, dixit quod non adorauerit eas ipse testis nec alii ipso uidente, de tempore circa tres annos.

Item dixit quod alia uice ad instanciam ipsius B. Fabre predicti ipse testis et dicta Austorgua et Raimundus de Sancta Felice gener Petri de Rosengues, et Petrus de Resenguas filius Petri de Resenguas rogauerunt ipsam Guillelman hereticam quod desereret ipsam sectam et rediret ad domun patris sui iuxta [f° 68 r°] domum ipsius Bernardi Fabri et tunc dicta Guillelma heretica dixit predictae quod nunquam faceret, quo audito ipse testis et alii abierunt inde et tenuerunt uiam suam. Interrogatus, dixit quod non adorauerit eas ipse testis nec alii ipso teste uidente. De tempore quod supra.

Item dixit quod Bernardus Faber duxit ipsum testem in quamdam cabanam iuxta domii ipsius B. Fabri ad uidendum ibi hereticos, et cum fuerunt ibi inuenerunt ibi Guillelmum Ricardum, et alios hereticos et hereticas, et tunc ipse testis ad instantiam ipsius Bernardi Fabri obtulit preces eisdem hereticis quod licentiarent filiam Bernardi Fabri predicti quod rediret ad domun paternam, et hoc exaudire quo uiso [lacune] ipse testis dicessit inde et tenuit uiam suam, et heretici remanserunt.

Interrogatus, dixit quod non [f° 68 v°] adorauerit eos ipse testis nec aliquis alius ipso teste uidente.

Dicit etiam quod ibi erat Petrus filius Bernardi Fabri. De tempore quod supra.

Item dicit quod ipse testis ad preces ipsius Austorgue uxoris Petri de Resenguas, et ipsa Austorgua et Petrus de Resengas filius ipsius Austorgue, et Petrus de Na Uidal iuerunt iuxta Calvairac in quamdam cabanam ubi erant heretice ut licentiarent et accommodarent eas inde et cum fuissent ibi inuenerunt ibi Guillelmam de Fontana et alias hereticas et duos hereticos cum eis, et tunc ipse testis dixit eis quod recedent inde quia minus bene stabant ibi, et erant iuxta uiam et possent propter ipsos magnum periculum imminere toti castro de Caluairac ; et heretice responderunt quod in procinctu erant recedende et post modum ipse testis et alii recesserunt inde et tenuerunt uiam suam.

Interrogatus, dixit quod non [f° 69 r°] adorauerunt eos ipse testis nec alii ipso teste uidente. De tempore duo anni et dimidius.

Interrogatus dixit quod nunquam interfuit consolamento alicuius nec apparellamentis hereticorum nec accepit pacem ab eis nec receptauit eos hospitio nec habuit aliquid ex deposito ab eisdem.

Anno Domini M° CC° XL° IV°, XI° kalendas martii, Bertrandus de Alamans rediit et adiecit infra scripta dicens quod, cum ipse testis cum seruientibus multis quos secum ducebat cepisset tres hereticos in calme de sorisino postmodum ipse testis liberauit eos et dimisit eos liberos abire.

Interrogatus dixit quod non adorauerunt eos, nec alii ipso teste uidente. De tempore sex decim anni et plus.

Item dicit quod cum duo heretici qui ducebantur capti apud Tholosam fuissent ablati in uia illis qui ducebant eos captos ipse [f° 69 v°] testis ad instanciam uniuersorum hominum tam militum quam barriatorum de Caramainh, exceptis Guillelmes de Albiaco et Atho de Francartuilla, tractauerunt cum Ariberto Bauillo de Caramainh et cum Pontio Guillelmo, cum quolibet eorum seorsum ad partem etiam rogauit eosdem baiulos ne pro captione ipsorum hereticorum ipsi destruerent castrum ipsum de Caramainh ne facerent inquisitionem contra aliquem de ipso castro super ablatione dictorum hereticorum, et ipsi baiuli desisterent a predictis ipso teste facerent dari utrique eorum centum solidos tholosanos, et tunc prefati baiuli scilicet Aribertus et Poncius Guillemus cessauerunt a predictis ita quod extunc non inquisierunt nec ceperunt aliquem propter ablationem ipsorum hereticorum, et tunc ipse testis hoc facto queseuit ab uniuersis hominibus de Caramainh et de honore dicti castri si darent prefatam summam, et ipsi dixerunt [f° 70 r°] quod sic omnes, et Bernardus Gasainier et P. Fogascet et consules dicti castri collegerunt similiter prefatam summam et in dicta summa uniuersis homines tam milites quam baranes exceptis illis duobus predictis dederunt in dicta summa partem secundum quod cuilibet eorum competeat, et collegerint inde centum quinquaginta solidos tholosanos. De tempore quod sunt duo anni et plus.

Dixit etiam quod Aribertus habuit inde centum solidos tholosano et Poncius Guillemi quinquaginta solidos tholosanos.

Interrogatus dixit se fuisse credentem hereticis sexdecim anni sunt, ita quod si moreretur in secta eorum crederet saluari. Hoc deposuit coram fratribus Ferrer et Petro Duranti inquisitoribus, testes frater Arnaldus de Bauo de Pruliano ordinis predicatorum, et Bonum Mancipium clericus.